

Positioner inför Köpenhamn

Klimataktion vill se ett ”Kyoto 2”-avtal undertecknas i Köpenhamn i december 2009 som lever upp till nedanstående nio punkter.

1. Klimatkonventionens målsättning att ”undvika farlig klimaförändring” översätts till en målsättning om att den globala genomsnittstemperaturen inte ökar mer än 1,7 grader över den förindustriella temperaturen. Så småningom bör temperaturen förmås falla tillbaka ytterligare.
2. Atmosfärens koldioxidhalt måste snarast börja sjunka från dagens ca 387 ppm ner mot 350 ppm. På lång sikt bör den förmås sjunka ytterligare, ner mot den förindustriella nivån på 280 ppm.
3. Utsläppen av växthusgaser måste kulminera inom några få år. Till år 2020 bör i-ländernas inhemska utsläpp ha halverats i jämförelse med 1990. Dessutom ansvarar dessa för finansiering av ytterligare utsläppsminskningar i u-länder (se nedan). Till år 2050 bör i-ländernas utsläpp vara nära noll samtidigt som de globala utsläppen minskat med 90 procent jämfört med 1990.
4. När utsläppsminskningar fördelas mellan länder måste stor hänsyn tas till Klimatkonventionens begrepp ansvar och förmåga, vilket innebär att rika länder med stora ackumulerade utsläpp måste åta sig störst utsläppsminskningar. Ett rimligt sätt att fördela utsläppsminskningar med hänsyn till ansvar och förmåga görs i förslaget Greenhouse Development Rights.
5. CDM – Mekanismen för ren utveckling – måste förbättras avsevärt om det ska finnas kvar i det kommande klimatavtalet. Idag finns stora brister avseende CDM-projektens additionalitet och bidrag till lokal hållbar utveckling. Regelverket måste stramas åt och CDM-krediter bör enbart få tillgodoräknas länder som redan klarat av sina inhemska åtaganden.
6. Det är angeläget att minska utsläppen från skogsavverkning, men det måste ske på ett sätt som inte hindrar ekonomisk utveckling i fattiga länder eller hotar utsatta skogsinvånares rättigheter.
7. Utsläpp från internationella transporter via flyg och sjöfart måste in i ett kommande avtal.
8. Enligt Klimatkonventionen har i-länderna en skyldighet att ”tillhandahålla nya och additionella finansiella resurser” för att täcka kostnader för anpassningsåtgärder samt överföring av kunskaper och teknologier som gör det möjligt särskilt för utvecklingsländer att uppfylla konventionens bestämmelser. Behovet av utsläppsminskningar och anpassningsåtgärder i utvecklingsländer kommer snart att uppgå till flera hundra miljarder dollar per år, och det är av största vikt att sådana belopp mobiliseras, att betalningsfördelningen avgörs med hänsyn till respektive lands ansvar och förmåga, att medlen tillförs utöver befintliga biståndsmedel, samt att beslut om utdelning fattas av demokratiska och transparenta instanser.
9. Ett rimligt sätt att fördela betalningsansvaret görs i Greenhouse Development Rights, enligt vilket EU måste stå för ca 28 procent av de globala behoven och USA för ca 33 procent. Ett annat godtagbart sätt är att en procent av i-ländernas BNP avsätts för anpassningsåtgärder i och teknologiöverföring till utvecklingsländer. Goda principer för hur en klimatfond bör utformas framförs i utkastet Towards a global climate fund – principles for Poznan and beyond.